

Permanentní flám

Pavel Bobek

Svět býval tenkrát velká louka plná krás
Život jak vonný měkký stoh
Láska jak cukrárna z níž stačilo jen brát
A každý z nás mlsal dokud moh

Bylo nám z duše jedno kde budeme spát
Hlavně když nikdo nespal sám
Měl bych se vlastně stydět ale musím se spíš smát
Když na ta léta vzpomínám

REF:Na tisíc a jednu noc snad stačilo si hrát
Hned shora padal dívek déšť
Jedna mě chtěla změnit, druhá si mě brát
Ta třetí hodlala mi modré z nebe snést

Všechno jsem opouštěl a všechno jsem měl rád
Život byl permanentní flám
Měl bych se vlastně stydět ale musím se spíš smát
Když na ta léta vzpomínám

REF:Na tisíc a jednu noc snad stačilo si hrát
Hned shora padal dívek déšť
Jedna mě chtěla změnit, druhá si mě brát
Ta třetí hodlala mi modré z nebe snést

Všechny jsem opouštěl a všechny jsem měl rád
Život byl permanentní flám
Měl bych se vlastně stydět ale musím se spíš smát
Když na ta léta vzpomínám

Když na ta léta vzpomínám